

Радой Ралин

Петел и котарак

Петелът бил страшно апетитен за котарака и той го притиснал до стената:

– Ти защо кукуригаш нощем и не даваш на хората да мигнат?

– Нищо подобно. Аз кукуригам рано заранта, че да будя хората за работа.

– А защо кукуригаш съвсем рано и преждевременно, та не ги оставяш да си доспят?

– Нищо подобно. Аз кукуригам точно навреме, за да не излязат хората незакусили.

– Ти всяваш страх и ужас у кокошките, гониш ги като ястреб.

– Нищо подобно. Аз ги приласкавам най-редовно, за да пълнят полозите на стопаните с яйца.

– Ти си най-големият развратник и кръвосмесител. Ти спиш с майка си и със сестрите си.

– Нищо подобно. Майка ми заклаха по-миналата година за рождения ден на стопанина, а посестримите ми яйца ги изпържиха на очи през тази вършитба, за да нагостят помагачите.

– Слушай, ти можеш да трупаш колкото си щеш аргументи, но аз бих ги уважил, когато съм сит. Сега съм много гладен, а когато един котарак е гладен, не съществува друг морал, освен да те изяде. Нали господарят може да те заколи, за да те яде и да гощава, когото си иска? Защо и аз, който му пазя къщата, да не те изям? Няма само да гълтам мръсните му мишки! В края на краищата справедливостта изисква и аз да бъда възнаграден!

Естествено, петелът бил изяден с чиста котарашка съвест.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5917>]